

[Hans Rasmussen.]

om statskassen; vi ser helst, at udgifterne bliver så små som muligt.

Det kunne jo tænkes, at der på enkelte områder kunne findes frem til ændringer, men det har altså ikke været muligt, til trods for at vi gerne havde set, at forslag af denne art var blevet båret frem af samtlige partier.

Jeg synes heller ikke, man kan lægge det op, som det ærede medlem hr. Lorentzen gjorde ved at sige, at fagbevægelsen modsatte sig udligning. Det ligger i øjeblikket således, at vel har vi varierende procenter af årsfortjenesten, når det drejer sig om kontingent, men vi har samtidig varierende arbejdsledighed. Det, vi fortalte i udvalget, var, at vi skal passe på, at vi ikke slår hele denne arbejdsløshedskassehistorie i stykker. Det kan nemlig meget godt tænkes, at de, der er særligt bundet til en arbejdsplads og ikke er udsat for ledighed, og som måske står i et arbejde, hvortil der er knyttet en pension, at deres interesse for at stå i arbejdsløshedskasse er dalende, og så kan det jo være, at resultatet bliver, at vi får nogle arbejdsløshedskasser, hvor kun de er medlemmer, der har den store risiko for arbejdsledighed, medens de, der egentlig kunne betale, ikke vil være med.

Det er jo heller ikke rigtigt, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen siger, at vi har afvist enhver forhandling om at finde frem til en ændring af arbejdsløshedskasserne. Vi har spurgt, om det da ikke, hvis vi skulle gå ind på ideen, ville være rimeligt at gøre medlemskabet af en sådan obligatorisk, men dét er i alt fald blevet pure afvist. Det vil man ikke være med til. Og vi har peget på, at skulle man støtte hinanden, skulle samtlige lønarbejdere, hvad enten de sad i topstillinger eller ej, yde deres bidrag. Men det har vi heller ikke kunnet få gennemført.

Det, der dernæst kalder mig frem, er de bemærkninger, det ærede medlem hr. Poul Sørensen har fremsat om Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse. Det ærede medlem siger, at det er da en mærkelig historie, at den nu skal have ca. 1,3 mill. kr. mere, når den har en formue på 63 mill. kr. For det første vil jeg gerne sige, at de 71 pct. af denne formue er medlemmernes, idet de er fremkommet ved opsparing blandt med-

lemmerne. Det er således kun de 29 pct., der kan siges at være statens andel heri. Dernæst gjorde jeg ved førstebehandlingen nogle bemærkninger om, at vor formue er stadig nedadgående, og det er den, fordi vi har måttet tære på den, da arbejdsledigheden har været stigende. For året 1955-56 måtte vi udbetale 13,1 mill. kr. i understøttelse. Vi må nu set i forhold til nyordningen selv bære administrationsudgifterne, som beløber sig til 1,1 mill. kr. Det er i alt ca. 14,2 mill. kr. Medlemskontingentet beløber sig i øjeblikket til 4,1 mill. kr., efter den ny tilskudslov får vi omkring 4,7 mill. kr., og vi har en renteindtægt af vor formue på 3,1 mill. kr.; d. v. s. at vi har ca. 12 mill. kr. til rådighed, men skal udbetale 14,2 mill. kr. Vi mangler altså 2,1 mill. kr. Så kan det ærede medlem hr. Poul Sørensen henvise til, at vi kan sætte kontingentet op, og jeg tror også, det bliver nødvendigt at gøre det på grund af den ledighed, der er i øjeblikket, men det er vel indlysende, at en kasse, der har så store udgifter i form af socialudgifter, skal have et rimeligt tilskud.

Der har været peget på Kvindeligt Arbejderforbund og H og K. Den sidste udbetaler i socialudgifter omkring 1,5 mill. kr. og kvinderne omkring 1 mill. kr., hvorimod metalarbejderne udbetaler ca. 5 mill. kr. Derfor finder jeg, at dette lovforslag er af en sådan karakter, at også venstre og de konservative kunne gå ind for principperne heri. Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse har i regnskabsårene 1955-56 og 1956-57 haft samlede udgifter på i alt 26 mill. kr., og for de samme to år har vi i alt modtaget 6 mill. kr. i stats-tilskud. Det vil altså sige, at medlemmerne i alt skulle bære en udgift på 20 mill. kr., og for at klare disse egne udgifter på 20 mill. kr. har vi trods medlemmernes kontingentbetaling og renteindtægten af formuen måttet tære på formuen, så den er gået ned med 5,5 mill. kr. Det kan vel ikke være hensigten, at kasser, som kommer ud for store vanskeligheder på grund af arbejdsledighed, kasser, som har været sparsommelige, og som har ført en fornuftig kontingentpolitik, ikke skal have noget som helst at tære af, men øjeblikkelig skal være nødt til at gå til staten for at få midler. Jeg synes, at lovforslaget rummer spare-